

Bay Bekir Ağırır!

EN SİNSİ VE TEHLİKELİ DOĞRU;

EKSİK AKTARILAN DOĞRULARDIR...

□□□□□□□□

Çünkü bir gerçeğin, kasıtlı ve hesaplı olarak topluma eksik anlatılması, onun dolaylı biçimde çarpıtılması ve saptırılması amaçlıdır. Bu nedenle İslam Hukukunda: *“Gördükleri nin eksik anlatılması, veya ilaveler katılması, YALANCI ŞAHİTLİK”* sayılmıştır

PKK hizmetçisi HDP'nin dolaylı destekçisi,[1] KONDA Araştırma Şirketi yöneticisi, bir dönem CHP Bilgi İşlem görevlisi, ayrıca kara para spekülâtörü ve terör-darbe organizatörü Siyonist Yahudi George Soros'un beslediği TESEV üyesi olan Sn. Bekir Ağırır'ın,

bazı araştırma sonuçlarını ve bunların yorumlarını bir araya topladığı:

“Hikayesini Arayan Gelecek”

kitabında, pek çok doğru ve yararlı saptamalar yer almaktadır. Ülke sorunlarımızın çözümünde dikkate alınacak veriler ve bilgiler sunulmaktadır. Ancak bu sorunların ve bu olumsuz, hatta korkutucu sonuçların sadece ekonomik dengesizliklerden, bozuk ve başarısız yönetimlerden kaynaklandığı havasıyla sunulması... Bu tablonun oluşmasında ahlâki ve manevi dejenerasyonun etkilerinin hiç hesaba katılmaması ve yapılan anketlerin hiçbirinde bu yönde soruların özellikle sorulmaması... Kısaca bu toplumu etkileyen ve şekillendiren

iman, ahlâk ve maneviyat

konularının gündeme bile taşınmaması...

Allah, Kitap, Peygamber, Ahiret ve Hesap

yokmuş

gibi davranılması:

1- Ya bu toplumu hiç tanımayan bir CEHALET kaynaklıdır.

2- Veya, ciddi ve gerçekçi bir araştırmacıya hiç yakışmayan bir GAFLET tavrıdır.

3- Ya da, kasıtlı bir gizleme ve gereksiz gösterme HIYANETİ'yle toplum aldatılmaktadır.

Çünkü bir araştırmacı-yazar, kendisi inançsız olabilir... Toplumun genelinden farklı ve aykırı düşünebilir. Biz beğenip benimsemesek de, herkesin inancına ve hayat tarzına saygıyla yaklaşılması temel bir insan hakkı gereğidir. Ama bir ülkedeki sosyal ve ekonomik bozukluklarla, ahlâki ve ailevi dejenerasyonlarla ilgili saptama ve yorumlar yaparken... Bu konularda doğru sonuçlara varmayı amaçlayan sorular sorarken, o toplumun Dinini, manevi ve ahlâki değerlerini, Milli gelenek ve göreneklerini yok farz eden bir yaklaşım, herhalde kasıtlıdır ve ön yargılıdır. Demek ki amaç; doğru teşhisler ve uygun tedaviler ortaya koymak değil, toplumu kendi saplantıları ve safsataları doğrultusunda dönüştürme manipülasyonlarıdır.

Rahmetli Erbakan Hocamızın: *“Yanlışın en tehlikeli ve tahripçi olanı; doğruya en yakın olan yanlışlardır. Çünkü bu tavır; yanlışların doğru sanılmasını ve insanların daha rahat aldatılıp saptırılmasını kolaylaştırır...”* tespitleri oldukça anlamlıdır.

Evet, bir toplumdaki bütün sorunlar irdelenirken, bunların çözümüne ait öneriler ve projeler üretilirken; ister Müslüman, ister Hristiyan, ister Budist ve Brahman, ister Ateist ve Darwinist takımdan olsunlar, o ülkede yaşayanların Dini yobazlaşma ve istismardan, ahlâki dejenerasyon ve yozlaşmadan, ruhi ve manevi arayış ihtiyacından ne kadar etkilendikleri ve nasıl istismar edildikleri dikkate alınmadan, yararlı ve başarılı sonuçlara ulaşmak imkânsızdır.

30 Eylül 2020 tarihli, FOX TV'de İsmail Küçükkaya'nın sabah programına katılan Sn. Bekir

Ağırđır, sözlerinin bir yerinde ve hiçbir ilgisi olmadığı halde: “İsveç ve İngiltere gibi gelişmiş ülkelerden, hatta üniversite eğitilmiş genç çiftlerden bile, gelip İŞİD gibi İSLAMCILARA katıldıkları görölmektedir...”

şeklindeki talihsiz tespitleri de bunların kafa yapısını, ön yargılarını ve şaşkı bakış açılarını yansıtmaması bakımından bize ipuçları sunmaktadır. Haddini aşan ve gâvurluğunu açığa vuran bir küstahlıkla:

“İslam düştüğü krizde çırpınmaktadır. Artık aydınlanmış (yani Hristiyanlık gibi aslından uzaklaştırılmış ve yozlaştırılmış) bir İslam oluşturulması lazımdır!”

diyen Fransa Cumhurbaşkanı Macron’la, bütün dindar Müslümanları **İslamcı ve anarşist** sayan Bekir Ağırđır’ın ne farkı kalacaktır?

□□□□□□□□

□□□ **Şiir:**

Milli Çözüm’den bütün, ehli vicdana çağrıdır

Haçlının hançer vurduğu, Vatanımın bağıdır

İşbirlikçi hainlerin, yaptığı baş ağrıdır

Peki sen hangi tarafsın, sayın Bekir Ağırđır...

Yazık kalpleri mühürlü, vicdanları sağırđır...

□□□□□□□□

Görünüşte Müslüman Türk, sanki gizli İngiliz

Milletin Dinine ters, belki kasten ilgisiz

Maneviyatsız olur mu, toplumda ahlâk huzur

Çalışır mı hiç motorsuz, bir araba dingilsiz...

Bakımla orman olur mu; ayırık otu, çim filiz...

□□□□□□□□□□

Bazı kişi veya kesimlerin, öyle bilinerek yaptıkları birtakım huysuzluk ve yolsuzlukları bahane ederek; *“Atatürkçülük böyledir, Atatürkçüler şöyledir...”* şeklinde töhmete ve hakarete yönelmeleri nasıl aslında Atatürk’ün şahsını hedef alan bir haksızlık ve ahlâksızlık ise; IŞİD gibi terör örgütlerini ve yine istismarcı tarikat ve siyasileri örnek gösterip *“İslamcılar şöyledir, Dinciler böyledir”* diyenlerin asıl düşmanlıkları da İSLAM’adır ve böylece tüm Müslümanlar karalanmaya çalışılmaktadır ki; bu açıkça bir çarpıtma ve saptırmadır, hatta alçakça bir isnat ve iftiradır.

Evet, aile ve çevre ortamındaki yanlış din anlayışından, dine şaşkı bakan eğitim sisteminden ve okullardan, bazı din adamlarının ve dini kurumların akla ve vicdana uygunsuz yaklaşımlarından etkilenerek İslam’dan soğuyan, manevi ve uhrevi düşünceden kopup uzaklaşan insanlar olduğu gibi; Dine, ahlâki değerlere, manevi disipline düşman olarak yetiştirilen inkârcı kafaların, kanuni yaptırımlardan ve toplum baskısından kurtulacaklarını sandıkları durumlarda her türlü hırsızlık, haksızlık ve hayâsızlığı, rahatlıkla işledikleri de bir vakıdır.

Bu arada:

“Demokrasinin dört temel unsuru var. Ortak hayatta kendi olabilmek; kendi kimliğiyle, kökeniyle, inancıyla, dilinle, tercihleriyle, hayat tarzıyla var olabilmek. Kendine ve ülkeye dair kararlara ve süreçlere katılabilmek. Kendine ve ülkeye dair kararlara, gerekçelere, bilgilere ulaşabilmek, edinebilmek, bilebilmek. Kendine ve ülkeye dair kararlara, süreçleri denetleyebilmek. Özünde bu denli sade olan demokrasiyi, her ülke kendi koşulları ve açmazları ölçüsünde çetrefilleştiriyor.” (Hikayesini Arayan Gelecek- Sh: 349) diyen Bay Bekir Ağırır’a sormak lazımdı:

“Demokrasi adına; “Kürtlere Anadilde Eğitim ve Özerk Yönetim” gibi hakların verilmesini yani Türkiye’nin bölünmesini savunduğu kadar; Müslümanlardan da, gönüllü olarak ve inançlarının (ve demokratik haklarının) gereği olarak: sadece ibadet ve muşeret (toplumsal ahlâk ve edep) düzenlerini değil, Kur’an’a ve İslami Kurallara dayanarak, akli, ilmi ve insani ihtiyaçlara ve çağdaş şartlara da uygun olarak hazırlayacakları bir **Adil Hukuk Sistemini uygulamalarına ruhsat ve fırsat tanınmasına niye sahip çıkmazlardı?**

İslam’da zıt gibi görünen farzlar ve haramlar birbirlerini aslında tamamlayan unsurlar olup Allah ve Resulünün, sırat-ı müstakimi göstermek ve insanlığı huzura ve refaha erdirmek için insanlara sundukları ve her Müslüman’ın uymakla yükümlü oldukları kurallardır. Hem farzlar, hem haramlar, bütüncül olarak insanın hem fizyolojik hem psikolojik dünyası ile manevî hayatına yön veren ve bunları idealize eden talimatlardır. Farzlar

, Yüce Yaraticının, inanan kullarından yapılmasını kesin ve bağlayıcı şekilde istediği davranışlardır.

Haram

ise insanların kesin olarak sakınması gereken durumlardır. Fıkıh usulünün ef’âl-ı mükellefine dair bu iki kategorisi, keskin çizgilerle birbirlerinden ayrı ve farklı olmalarına rağmen, sonuçları itibariyle birey ve toplumun dünya ve ahiret saadetini sağlamayı amaçlamıştır. Farzları yerine getirmekle insan faziletlerle donanmakta, haramlardan sakınmakla çirkinliklerden arınmakta ve korunmaktadır.

Günah, İslam’ın işlenmesini yasakladığı, insan tabiatının da hoşlanmadığı kötülüklerin tamamıdır. Günahlar; şirk, yalan, faiz, zina, uyuşturucu, aldatmak gibi kebir; içki, kumar masalarında bulunmak, faiz yiyen, zina yapan; kısaca haram işleyenlerle arkadaşlık yapmak gibi sağıre olmak üzere iki kategoride ele alınmaktadır.

“İsrar edilmesi halinde küçük; istiğfar edilmesi durumunda büyük günah diye bir şey

kalmaz”[2]

meşhur sözüne dayanılarak, adabına uygun tevbe ve istiğfar ile sürekli işlenen küçük ve büyük günahın bağışlanacağını bilmek lazımdır.

Günah işleyerek dengesiz davranışlar sergileyen bireylerin, içinde yaşadıkları aile ve toplumu olumsuz yönde etkiledikleri tarihi ve sosyolojik bir gerçek sayılmaktadır. İşlenen günahların, İslam’ın insanlık için öngördüğü ortak faydaları engelleme ve İlahî rızaya zıt olması oranında ortak bir insanlık suçu olarak da telakki edilmesi lazımdır. Hz.

Peygamber (SAV)’in, *‘Kim İslam’da güzel bir çığır açarsa sevabı onadır. Ondan sonra onunla amel edenlerin, sevaplarından bir şey eksilmeksizin, sevaplarının bir misli de ona verilir. Ve yine*

kim İslam’da kötü bir çığır açarsa, günahı onadır. Ondan sonra onunla amel edenlerin, günahlarından bir şey eksilmeksizin günahlarının bir misli de ona verilir’

hadisi, günah işlemenin kötü bir davranış

ve çığır kabul edildiğini; bireyi ve toplumu ilgilendirdiğini hatırlatmaktadır. Ve tabii, günahın bireyin psikolojisini bozması için, günahı işleyen kişinin o günahın çirkinliğine inanması lazımdır. Aksi halde inanmayan insanlar kötülükten rahatsız olmayacak ve inancıyla nefsi arasında çatışma yaşanmayacaktır. Bu durum toplumda genel bir yozlaşmaya yol açacaktır.

Günahların Sosyolojik Sonuçları

İslam’da *“ilm-i içtimâî”* denilen sosyoloji, *“kendi toplumu bünyesinde; sosyal yığınların ve grupların, siyasal organizasyon içindeki sebep ve sonuçların incelenmesini konu alan bir ilim dalıdır.”*

Başka bir ifadeyle, statik ve dinamik açısından toplumu ele alan, yapısal özelliklerini ve değişmeyen ilkelerini inceleyip sonuçlar ortaya koyan bir bilim sahasıdır. Evet sosyoloji, ifade edildiği gibi, toplumsal yapıyı, bu yapıyı oluşturan toplumsal grup ve toplumsal kurumlar ile toplumların ortak karakteristik davranışlarını ve bu davranışların nedenlerini ve sonuçlarını inceleyen bir ilim olmaktadır. Bu açıdan bakıldığında bireyden topluma sıçrayan günah ve kötülük işleme durumları da, elbette sosyolojinin konularındandır. Sosyolojik bağlamda toplumsal yapının değişmesi birden çok toplumsal değişkenle açıklanır. Kur’an-ı Kerim ve Hadislerde toplumların helak edilme sebepleri arasında, *“Halkın ileri gelenlerinin azgınlıklarıyla bireylerin işledikleri büyük, açık ve yaygın günahlar”*

olduğu vurgulanmaktadır. Çünkü günahlar, bireyden aileye, aileden topluma bulaşır. Bu sosyal gerçeklik,

“toplumsal yapının herhangi bir unsurunda meydana gelen değişme, toplumsal yapının diğer unsurlarını da yavaş yavaş ve duruma göre hızlı bir şekilde etkiler”

şeklindeki sosyolojik ilkeye de uygun bulunmaktadır. Hz. Peygamber (SAV), günahların

gerek psikolojik, gerek fizyolojik olarak toplumu etkilemesine asla izin vermemiş ve gereğini yapmıştır.

Sosyal psikolojinin alanı, bireyin dışa vurduğu davranışları saptayarak, toplumun diğer fertleriyle nasıl bir etkileşime girdiğini araştırmaktır. Tutumlar bireylerin dışa vurduğu davranışların belirleyici kalıplarıdır; sosyal ilişkileri ya kolaylaştırır ya da güçleştirip zorlaştırır. Sosyal ilişkileri kolaylaştırıcı mahiyette olan tutumlar aynı duyguları ve düşünceleri benimseyenleri birleştirici olanlardır. Buna karşılık sosyal ilişkileri zorlaştırıcı olanları ise fertleri birbirinden ayırır. Bu bağlamda her sosyolojik olayda, mutlaka Dini ve psikolojik bir yön ve etken bulunmaktadır. İslam nokta-i nazarında davranış ve tutumların değer ölçütleri günah veya sevaplardır. Sosyal etkileşim düzleminde bu zıt kutuptaki eylemler, tutumları belirleyen temel düşünce ve davranışlardır. Buna göre davranışların anlamlandırılmasını sağlayan temel değişkenler günah veya sevap gibi tutumları belirleyen veya yönlendiren ölçütler konumundadır.

Genel inanç ve ahlâk temelli sosyal baskı, aynı zamanda bir kontrol mekanizmasıdır. Kişinin, ahlâk kuralları, inançları, örf ve âdetleri sosyalleşme süreciyle doğrudan bireyin davranışını psikolojik olarak belirleyen iç kontrol mekanizmasını oluştururken; aile, kurumsallaşmış eğitim, adli merciler ve devlet dış kontrol sistematiğini yapılandırmaktadır. Birey ve toplumun huzur içinde yaşaması, iç ve dış kontrolün değerlerle çakışmasıyla orantılıdır. Bu nedenle sosyal kontrol, hem bireyin hem toplumun huzur ve istikrarı için önemli sayılmaktadır. İslam düşüncesinde bireyin en güçlü iç kontrol mekanizması; pozitif yönden Allah sevgisi, negatif yönden Allah korkusu olmaktadır. Bu duyguların temel ölçütü, gündelik yaşam pratiğine aktarılmasının anahtarı olan “günah” ve “sevap”la olan ilişkisiyle alakalıdır. Bundan dolayı Müslüman toplumlarda “günah”a ilişkin tutumların görünür yüzleri sosyolojik bir değere dayanmaktadır. ‘Mahalle baskısı’ denilen kavram da, genel olarak sosyolojik bir olgudur. Bazı kesimler bunun istismarına karşı çıksalar da, toplum değerlerinin korunması, nesillerin muhafazası ve millî dinamiklerin etkinliklerini sürdürmesi açısından önemli ve gerekli bir otokontrol mekanizmasıdır.

Günahların Ekonomik Deformasyonları

Bütün ekonomik krizlerin nedenleri araştırılırsa, bunların İslam’ın günah saydığı eylemler olduğu anlaşılacaktır. Bu nedenler araştırıldığında, İslam’ın, başta kebirle saydığı faiz, israf, fuhuş ve uyuşturucu gibi günahlar olduğu ortaya çıkacaktır. Batılı ekonomistler, her ne kadar contextleri aynı, içerikleri farklı teorileri ileri sürseler de, hâlâ İslam’ın öngördüğü ekonomik evolüsyona ulaşmamışlardır. Bu ekonomistler, sürekli maddesel

tedbirler üzerinde durmakta ve insanı olgunlaştıran psikolojik ahlâki değerleri yok saymaktadır. Oysa hangi önlem alınırsa alınsın, hangi teori üretilirse üretilsin onu uygulayacak olan insandır. İşte İslam, insanın bütün psikolojisini, enlem ve boylamıyla kuşatacak şekilde beynine ve gönlüne; önce sağlam bir Allah sevgisini, ahiret muhasebesini ve *'Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür; kim de zerre miktarı şer (günah) işlemişse onu görür'*[3] olgusunu aşılacaktır. Bu olguyu namaz, zekât, oruç, hac gibi ibadetlerle sürekli besleyip, takviye eder ve zayıflamasına karşı uyarır. Sonra, kul haklarını devreye sokarak sosyalleşmeyle (cemaat) kontrol mekanizmasını devreye sokar, arkasından her biri, günah işlemekten caydırıcı önemli birer faktör olan cezaî müeyyideleri uygular. Bu duygulara sahip insan, karanlık gecede dağ başında iken bile günah işleyemezken, bu duygulardan yoksun olanlar, güvenlik güçlerinin bulunmadığı her yerde, cımbızla yasa açıklarını araştırıp bularak suç işleme planlarını yapmakta ve uygulamaktadır.

Hz. Peygamber'in (SAV), bütün insanlığa son tavsiyelerinden oluşan Veda Hutbesi'nde, altını çizerek yasakladığı günahlardan biri de faiz uygulamasıdır. Kur'an'ın, faiz yiyenleri ağır bir dille eleştirmesinin nedeni, insan hayatında sebep olduğu yıkımlardır:

"(Farklı isim ve sistemler altında çeşitli şekillerde) Faiz (riba) yiyenler (ve faiz ekonomisini yürütenler; dünyada asla ayakta duramayacak, onurlu ve huzurlu yaşayamayacak, kıyamet günü ise) ancak şeytan çarpmış (sara nöbetine yakalanmış) olanın kalkışı gibi, (Allah'ın kahrına uğramış) olmaktan başka (bir tarzda) kalkamayacaklardır. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden (faizi helâl görmelerinden ve faize fetva üretmelerinden) dolaydır. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Böyle her kime Rabbinden bir uyarı ve yasaklama gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmiş (dönemdeki uygulamaları ve kazandıkları) kendisine kalır (ve bağışlanır; bundan sonraki) işi(nin başarısı ve bereketi) de Allah'a aittir. (Devlet ona helâl ve hayırlı kazanç yolları göstermelidir.) Kim de (cahili sisteme) geri dönerek (faizli muameleye devam ederse), artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır. [Not: Bu ayette

"Elleziy ye'külü-r riba"

(Faiz yiyen kimse) denmeyip; çoğul olarak

"Elleziyne ye'külune-r riba"

(Faiz yiyen kimseler) buyrulması, yani, ismi mevsulün,

cemi müzekker salim

kalıbı ile getirilmiş bulunması; asıl tehlikeli ve tahrip edici FAİZ'in, ferdi riba muamelesinden ziyade bugünkü gibi bir sistem halinde ve resmi müesseseler (Banka şubeleri) eliyle yürütülen cinsinin olduğuna dikkat çekmek amaçlıdır.]

"[4]

“Faiz yüzünden borç altına giren nice insanlar, iş adamları, tüccarlar ve ülkeler batmakta, psikolojik ve sosyolojik, hatta siyasal bunalıma sokulmakta ve bazen hayatları cinayet veya intiharla son bulmaktadır. Bir avuç insan, faiz ekonomisiyle milyonlarca insanın alın terini, kazancını sömürmekte ve bu sömürüyü çarka dönüştürerek ekonomik çöküntüyle beraber toplumsal çöküntüyü de hızlandırmaktadır. Ekonomik krizler; globalleşme, uluslararası ve bölgesel entegrasyonların önem kazanması, dış ticarete serbestleşme, büyük pazarlar, süreç içerisinde üretim, istihdam, ani konjonktürel hareketler ve dalgalanmalarda depresyon, hiperenflasyon, işsizlik gibi nedenlerle ortaya çıkarsa da, bütün bunların temelinde, yukarıda sayılan ve Allah’ın haram ettiği faiz, israf, fuhuş, gibi günahlar yatmaktadır. Başta faizin neden olduğu krizler; siyasal istikrar, düzen, güven ve istikrarı temin edecek yapısal reformlar, anayasal, yasal, kurumsal düzenlemeler, malî disiplin, malî sorumluluk ve esnek kur sistemi gibi makro önlemlerle atlatılamadıkları gibi, sanayi-ticarî kuruluşların, kalite yönetimi, strateji, insan kaynakları, değişim mühendisliği, yüksek kalite, düşük maliyet ve etkin hizmet gibi başvuracakları mikro önlemlerle de krizleri atlatmada yeterli olmamaktadır.”[5]

Değer Kavramı ve Kurumları

İnsanın davranışı değerleriyle şekillenip anlam kazanır. Birey sahip olduğu değerlere uygun tutum ve davranışlar ortaya koyacaktır. Toplumsal bütünün bir parçası olarak birey hayatını bu kadar derinden etkileyen değerleri edinirken içinde bulunduğu grup, kurum vb. bağlamlardan ayrı düşünülmesi imkânsızdır. Hayat boyu birlikte olunan çeşitli grup ve kurumlarda gerçekleşen planlı ya da plansız öğrenmelerin tamamı bireyin değerler sistemini oluşturmasına katkı sunmaktadır. Bazen olumlu bir örnek ona **“neyin yapmaya değer”**

olduğunu anlatırken bazen de olumsuz bir örnek

“neyin değersiz olduğu”

konusunda fikir yürütüp sonuca ulaşmasını sağlamaktadır. Toplumsal yapıyı oluşturan ekonomi, siyaset, aile, hukuk, eğitim ve din gibi temel kurumların hepsi kendisine ait değerleri barındırır ve bu kurumların mensuplarının da bu değerleri benimsemeleri amaçlanır.

Değerler; birey davranışlarını yönlendiren güç olmaları yönüyle psikolojiyi, toplumsal bir olgu olmaları yönüyle sosyolojiyi ve kültürden kültüre değişebilen bir yapı arz etmeleri ile de antropolojiyi ilgilendiren kavram ve kurumlardır. Değerlerin bu çok yönlü yapısı **“değer”** kavramının tanımlanmasında farklı bakış açılarının oluşmasına sebep olmuş ve birçok değer tanımı yapılmıştır. Dilbilimsel olarak **“değer, bir şeyin önemini belirlemeye yarayan ölçü, bir şeyin değdiği karşılık”**, eğitime bakan yönüyle de

“Bir varlığın ruhsal, toplumsal, ahlâksal ya da güzellik yönünden taşıdığı düşünülen

yüksek ya da yararlı nitelik.”

olarak tanımlanmıştır. (TDK). Öte yandan değer tanımlamaları yapılırken inanç, eğilim, norm, kanaat, normatif standartlar ve tutumlar gibi kavramlara sık sık atıfta bulunulması kaçınılmazdır.

Değer kavramı bu kavramların her biriyle bir yönüyle ilişkili olsa da nevi şahsına münhasır bir anlam bütünlüğüne sahip bulunmaktadır. Onurlu bir yaşam için insan eylemlerini yönlendiren korku ve disiplinden ziyade, değerler olmalıdır. Korkudan kaynaklanan disiplin, korku kaynağı ortadan kalktığı zaman kaybolacaktır. Değerlerden kaynaklanan iç disiplin ise, değer değişmediği sürece devamlıdır. İnsan eylemleri üzerinde güçlü bir etkiye sahip olan değerler herhangi bir toplumsal baskıya gerek kalmaksızın davranışa dönüşmeye başlayacaktır. Bu ise, değerlerin içselleştirilmesini gerekli kılmaktadır.

Din ve Değerler İrtibatı!

Din, bireysel ve toplumsal hayata yön veren en önemli öğüt ve taleplere sahip olması yönüyle etkin bir değer sağlayıcıdır. Bireyler dini özümserken dinden gelen değerleri de özümserler; dinin değer verdiklerine değer verir; azımsadıklarını ise azımsamış olurlar.

“Şahadet”

kavramının Müslümanlar arasında vatan savunmasıyla birlikte kutsi bir itibar görmesi... İslam kaynaklarının anne babaya dair öğütlerindeki vurgunun neticesi olarak toplumumuzda modern hayatın bütün yıpratıcı dönüştürmelerine rağmen hâlâ gücünü koruyan ebeveyne saygı düşüncesi... Ve yine Müslüman toplumlarda

“Helâl”

,
Yahudi toplumunda da

“Koşer”

gıda hassasiyeti; dinin değer sağlayıcı olarak sahip olduğu etkinlikleri akla getiren unsurlardır.

Din aslında önemli bir değer sağlayıcı olmakla beraber maalesef, Batı'daki aydınlanma sonrası değer alanındaki etkin konumu giderek zayıflamıştır. Bu durumu toplumlarda meydana gelen ahlâki çürümeyle ilişkilendirenler haklıdır. Birçok alanda uzman araştırmacılar özellikle batı toplumunda meydana gelen ahlâki yozlaşmayı Dini değer kaybına bağlamaktadır. Her ne kadar din, sadece bir ahlâki değerler ve kurallar bütününe indirgenemese de, değerler her dinin önemli bir kısmını oluşturmaktadır.

Gençlerde Dini Dünya Görüşleri ve Sonuçları

Dünya görüşü, bazı bilim adamlarınca; “bir şahsın, ya da bir grup insanın evren, Yaraticı, insanlık, gelecek ve benzeri konularda sahip olduğu inançlar, düşünceler, tavırlar ve değerler bütününe; bizi çevreleyen dünya ve içinde yaşadığımız toplumla ilgili felsefi, sosyo-politik, estetik, bilimsel görüşlerin tamamına verilen ad”

şeklinde tanımlanmaktadır. Tarihsel olarak dinin dünya görüşlerinin oluşmasında etkin bir rolünün olduğu açıktır. Bu etki bazen dine dayalı dünya görüşünün benimsenmesi tarzında olacağı gibi dini eleştiri amacıyla da olsa dünya görüşleriyle irtibatlandırılmıştır. Burada dünya görüşlerinin ideolojilerden farklı olduğunu belirtmekte yarar vardır. Her insan farkında olsun veya olmasın bir dünya görüşüne sahiptir, ancak bir ideolojiye sahip olması zorunlu değildir. Bir dünya görüşü kişinin bilinçli çabaları sonucu oluştuğu gibi bir kültür içerisinde farkına varılmadan öğrenilebilir. Dünya görüşleri, insanların hayatını anlamlandırmalarında, kimlik kazanmalarında ve davranışlarını kontrol etmelerinde önemli fonksiyon icra ederler. Ayrıca, fertlerin dünya görüşlerine göre hareket etme eğiliminde olduklarını belirtmek gerekir.

Gençler üzerine yapılan uluslararası bir çalışmada, “dini dünya görüşlerini” ve alternatiflerini belirlemek için oluşturulan ölçekte kullanılan kavramlar hakkında kısa bilgiler sunulduktan sonra ampirik verilere göre 10 ülke gençlerinin dünya görüşlerinin karşılaştırmalı olarak analizi yapılmaktadır.

Belirli bir dine ait dünya görüşü (İslam, Yahudilik ve Hristiyanlık) bu dinlerdeki Allah algılamasına göre şekillenmektedir. Aslında ölçekteki kavramların neredeyse tamamının Allah tasavvuru karşısındaki pozitif ve negatif tutumlara göre şekillendiğini belirtebiliriz.

Hümanizma

, hayata anlam vermenin kaynağının insan olduğunu söyleyen dünya görüşüdür. Ölçekte hümanizmi bir anlamda dini hümanizm olarak da isimlendirebiliriz. Kutsal, bir anlamda insan için iyi olana indirgenmiştir. İçkinlik dünya görüşü ise, kutsalın insanın kendinde olduğunu, içsel-manevi bir deneyim olarak yaşanacağını ve bir anlamda insanlığın Tanrı'nın küçük bir yansıması olduğunu savunmaktadır.

Panteizm; Tanrı'yı evrenin içine yerleştiren, Tanrı ile evrenin bir ve aynı olduğunu, Tanrı'nın maddi varlık alanına aşkın değil de, içkin olduğunu öne süren çarpık bir dünya görüşüdür.

Metateizm; insanüstü üstün bir gücün olduğuna inanıp insanın bunu anlamaktan uzak olduğuna inanma olarak tanımlanabilir.

Evrenselcilik;

bütün dinlerin aynı Tanrı'ya ulaştıran yollar olduğunu savunan dünya görüşüdür. Bir anlamda dini çoğulculuk görüşüne benzer bir yaklaşım içermektedir. Seküler karakterli bir dünya görüşü olan pragmatizm, hayata insanın anlam verdiğini ve herkesin kendi hayatına anlam vermesi gerektiğini söylemektedir.

Naturalizm;

insan hayatının kaynağının Tanrı değil de tabiatın olduğunu ve tabiatı merkeze alan bir dünya görüşüdür. Kozmolojik dünya görüşü ise; naturalizme benzer şekilde insanüstü yüce bir gücü kabul etmekle birlikte bunun Tanrı olmayıp kozmosun kendisi olduğunu savunmaktadır. Materyalist din karşıtı bir görüş olan

Ateizm;

Tanrı'nın var olmadığını delil göstererek reddetmeye çalışan bir anlayıştır. Dini eleştiricilik ise, dinin gerçek anlamda insanın hayatına anlam vermesini engellediğini öngören din karşıtı bir söylemdir.

Nihilizm (hiççilik);

hayatın herhangi bir anlamı olamayacağını, evrenin ve hayatın anlamsız olduğunu öne süren bir dünya görüşüdür. Ayrıca din karşıtı unsurlar da barındırmaktadır.

Agnostizm (bilinemezlik)

ise, dini gerçeklik ve Tanrı'nın var olup olmadığı konusunda şüphe gösteren bir dünya görüşüdür. Bunlar, kabul ile red arasında şüphe pozisyonu içerisindedirler.

“Araştırmaya katılan Almanya, Hollanda, İngiltere, Hırvatistan, İrlanda, Finlandiya ve İsveçli öğrencilerin ilk sırada benimsedikleri dünya görüşü pragmatizmdir. Pragmatizm ise seküler bir dünya görüşüdür. Çoğulcu bir dünya görüşü olan pragmatizm, hayata insanın anlam verdiğini ve herkesin kendi hayatına anlam vermesi gerektiğini söylemektedir. Pragmatik dünya görüşünü benimseyen 7 ülkeden liseli gençlerin en olumsuz baktıkları dünya görüşü ise nihilizmdir (hiççiliktir).

Hayatın herhangi bir anlamı olamayacağını, evrenin ve hayatın anlamsız olduğunu öne süren bir dünya görüşüdür. Ayrıca din karşıtı unsurlar da barındırmaktadır. Pragmatizm, dünya görüşü en yüksek seviyede benimseyen gençlerin en olumsuz olarak nihilizmi tercih etmeleri teorik açıdan beklenen sonuçtur. Çünkü pragmatizmde hayatın anlamlı olduğu ve bunun ferdin kendisi tarafından verildiği savunulurken, nihilizmde hayatın ve evrenin seküler veya dini bir anlamının olmadığı iddia edilmektedir.”[6]

Sonuç olarak; ekonomik, sosyolojik, psikolojik ve politik araştırmalar yaparken, halka yöneltilen sorular arasında; Dini, milli ve manevi konuları hiç gündeme taşımayanlar, dürüst ve samimi davranmamaktadırlar!

Prof. Dr. Mustafa Köylü'nün şu saptamalarına da kulak asmalıdır:

Belki de içinde yaşadığımız çağın bu sosyo-ekonomik, bilimsel ve teknolojik gelişmelerinin ötesindeki en önemli özelliklerinden birisi de onun son derece “değişken-hızla dejenere edilen” bir yapıda olmasıdır. Çok hızlı değişen ve dejenere

edilen modern dünyamızda, gelecek hakkındaki tahminler bile çok kısa sürede demode olmakta, gelecekle ilgili olarak pek çok tez ve anti tez ortaya çıkmaktadır. Bu durum dinlerin mevcut durumu ve geleceğiyle de alâkalıdır. Elbette bunun çeşitli nedenleri vardır. Ancak bunlar arasında özellikle dinle ilgili olarak pek çok sosyal bilimcinin de belirttiği gibi, dünya çapında yaygınlaşan sekülerleşmenin çok önemli bir payı olduğu açıktır. Dinle siyasetin birbirinden ayrılmasının bir sonucu olarak ortaya çıkan sekülerizm, belki bireylere dini hürriyet, zorunlu eğitim ve kadın hakları gibi alanlarda birtakım haklar sağlamışsa da, dini; sosyal hayatın hemen hemen tüm alanlarından dışarı atarak, adeta bireylerin yaşamında dine hiçbir yer bırakmamıştır. Böylece dini ve ahlâki değerlerin toplumsal alanda yer bulmasına imkân tanınmamıştır. Bu durum ise toplumlarda dini ve ahlâki yozlaşmayı hızlandırmıştır. Sekülerizmin bu çeşidine ya da etkisine bugün pek çok Batı ülkesinde rastlanmaktadır. İnsanların büyük çoğunluğu günlük yaşamlarını etkileyecek birçok şeyi dinden uzak olarak ya da dini hiçe sayarak yapmaktadırlar. Artık din daha çok kişisel bir mesele sanılmakta, dine karşı daha ilgisiz kalınmakta ve dini ibadet yerlerine devam konusunda ciddi düşüşler yaşanmaktadır. Sonuçta din, aslında toplumsal hayatta kendi emir ve yasaklarıyla yaşanılması gereken bir kurum olması gerekirken, maalesef sadece kültürel bir değer olarak yer almaktadır.

1- Bireysel Nitelikli Ahlâki Sorunlar

Uzmanlar, tarihin hiçbir döneminde dünyamızın bugünkü kadar genç bir nüfusa sahip olmadığını belirtmektedirler. Bugün büyük çoğunluğu az gelişmiş ülkelerde yaşamak üzere, yaşları 10-24 arasında 1.7 milyar genç yaşamaktadır ki, bu oran toplam dünya nüfusunun %27.4'ünü oluşturmaktadır. Bu gençlerden %14'ü gelişmiş ülkelerde yaşarken, %86'sı daha az gelişmiş ülkelerde yaşamaktadır. Bugün gençliğin temel ihtiyaçlarını karşılamak gerçekten çok geniş politika ve uygulanacak programlar için kritik bir durum arz etmektedir. Zira genç insanlara verilecek hizmetler ve bu hizmetlerin kalitesi, dünyanın gelecek nüfusunun şeklini, sağlık durumunu, barışını, refahını ve mutluluğunu doğrudan ilgilendirecektir. Ancak günümüz dünya şartları gençleri hem olumlu hem de olumsuz yönde etkilemektedir. Bir taraftan gençlik şimdiye kadar görülmemiş derecede beslenme, eğitim ve sağlık imkânlarına sahip olarak yaşarken, diğer taraftan da, uyuşturucu, alkol, şiddet ve HIV/AIDS de dahil olmak üzere, cinsel yolla geçen çoğu ölümcül hastalıklara maruz kalmıştır. Şimdi daha çok gençliğin maruz kaldığı bu bireysel nitelikli ahlâki sorunlara kısa başlıklar altında bakabiliriz.

Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar: Evlilik öncesi cinsel ilişkinin pek çok zararlı yönleri olmakla beraber en tehlikeli yanı da cinsel yolla geçen hastalıklara maruz kalınmasıdır. Cinsel özgürlüğün en yoğun yaşandığı ülkelerden biri olan ABD'de, yaklaşık olarak her yıl 2,5 milyon genç cinsel yolla geçen bir hastalığa yakalanmaktadır. İşin daha da korkunç yanı, ergenler ve gençler arasındaki bu oranın her yıl bir artış trendi göstermesidir. Bir kaynağa göre, cinsel yolla geçen hastalıklara (sexually transmitted deases) yakalananların %75'ini yaşları 15-24 olan

gençler oluşturmaktadır. Cinsel yolla geçen hastalıklardan bazıları iyileştirilebilip, bazı durumlarda çok acı veren semptomlar hafifletilebilirken, genital herpes (tenasüle ait hastalık) ve AIDS türü hastalıklar tedavi edilememektedir.

Şiddet ve Cinayetlerin Artması: Gelişmiş ülkeler arasında şiddet ve cinayet konusunda en yüksek oran yine ABD'ye aittir. 15-24 yaşlar arasındaki şiddet ve cinayet oranları Kanada'dan yedi kat, Japonya'dan ise 40 kat daha fazladır. Sadece 1965 ile 1975 yılları arasında Amerika'daki cinayet oranları %200 oranında artmıştır. 1975 ile 1985'te aynı oranda iken, tekrar 1985 ile 1988 yılları arasında %48 oranında tekrar artmıştır. Tüm bunların sonucu olarak özellikle 1980'lerden sonra hapishanelerdeki insan sayısında olağanüstü bir artış görülmüştür. ABD hapishanelerindeki nüfus, son yirmi yılda yaklaşık dört kat artarak iki milyonu aşmıştır. Mahkûm nüfusundaki artış eğilimi sadece ABD'de değil, diğer ülkelerde de önemli bir artış göstermiştir.

İntiharların Çoğalması: Başta gelişmiş ülkelerde olmak üzere günümüz insanların karşı karşıya geldikleri en önemli sorunlardan bir tanesi de ruhi bunalım ve bunalımın sonucu olarak da bir çıkış yolu olarak başvuru intihar olayıdır. Örneğin; ABD'de ergenler arasındaki intihar olayları 1950 yılından sonra tam dört kat artmıştır. Yıllık olarak 4 bin ile 6 bin arasında genç, intihar ederek canına kıymaktadır ki, bu ölüm olayı ve oranı kaza ve adam öldürme olaylarından sonra üçüncü sırada yer almaktadır. Başka bir araştırma sonuçlarına göre ise, ABD'de intihar olayları son otuz senede %300 oranında artmıştır. Yıllık olarak 500 bin genç intihar olayına teşebbüs etmekte, ancak bunlardan 6 bin tanesi intihar olayını gerçekleştirmektedir. 1988 Amerika İnsan Sağlığı ve Hizmetleri Departmanı tarafından yapılan bir araştırmaya göre, her yedi ergenden birisi (on erkekten biri, beş kızdan biri) intihar olayına teşebbüs etmiştir.

Alkol ve Uyuşturucu Kullanımının Yaygınlaşması: Bugün dünya gençliğini tehdit eden en temel sorunlardan bir tanesi de alkol ve uyuşturucu kullanımıdır. Dünya ülkeleri arasında yine ABD en fazla uyuşturucu kullanan ülke konumundadır. (Mesela Japonya'dan on kat daha fazladır). Bu yüzden Amerika Eğitim Departmanı uyuşturucu kullanımı konusunda şu açıklamayı yapmıştır:

“Amerika'da bugün

çocuklarımızın iyiliği ve sağlığı için en ciddi tehdit uyuşturucu kullanımıdır.”

1990 Amerikan Ulusal Raporunda, yaşları 12 ile 17 arasında değişen 3.5 milyon çocuğun esrar kullandıklarını yazmıştır. Ve yine bu 12-17 yaş aralığındaki cinsi istismar ve sapkınlıkların korkunç boyutlara ulaştığı vurgulanmıştır. Yine Hastalıkları Kontrol Merkezi

(

The Centers for Disease Control

)

raporuna göre son on yılda, gençler arasında uyuşturucu kullanımı iki kat artmıştır. Uzmanlar uyuşturucu kullanımının, hastalıklara karşı dayanma gücünü de zayıflattığından özellikle AIDS hastalığına yakalanma oranlarının çok daha yükseleceğini hatırlatmaktadır. İşin daha da

düşündürücü tarafı, uyuşturucu kullanım yaşının gün geçtikçe daha küçük yaşlara doğru uzanmasıdır. Amerikan Tıpçılar Derneği Dergisi'ne göre, 1975'ten bu yana altıncı sınıftaki çocukların uyuşturucu kullanım oranı %300 oranında artmıştır.

Dışlanmışlık ve Yalnızlık Duygusunun Psikolojik Yıkımı: Günümüz gençliğinin maruz kaldığı en büyük tehlikelerden birisi de sosyal olarak toplumdan dışlanmasıdır. Başta aile olmak üzere toplum tarafından dışlanan bu gençler diğer gençlere oranla çok daha fazla cinsel istismara maruz kalabilmekte ve çok daha fazla istenmeyen hamileliklerle HIV ve AIDS hastalığına yakalanma risklerine takılmaktadır. Bu tip gençlerin diğer çocuk ve gençlere kıyasla normal sağlık bilgisinden, danışmanlıklardan, korunma ve diğer sosyal hizmetlerden çoğunlukla mahrum kaldıkları saptanmıştır. Zira zamanlarının çoğunu sokak ve caddelerde ya da köprü altında geçiren bu çocukların çoğunlukla sosyal destekleyicileri de kendileri gibi benzer şartlarda yaşayan akran grubu arkadaşları olmaktadır. Bu alarm verici sorunların oranları bize Dinden uzaklaşan mevcut genç neslin gerçekten çok ciddi bir kriz içinde olduğunu uyarılmaktadır. İşin daha vahim yanı ise, bu konuda ciddi olarak herhangi bir iyileştirme çabalarının olmayışıdır. Bugün belki önemsiz gibi görünen bu tür sorunlar, ileride çok ciddi problemlere yol açacaktır. Bunların başında da yalnızlık, depresyon, ümitsizlik, can sıkıntısı, okul problemleri ve aile geçimsizlikleri gelmektedir ki, bu sorunlarda da gün geçtikçe bir artış yaşanmaktadır.

2- Sosyal Nitelikli Ahlâki Sorunlar

Geleneksel Aile Yapısının Yıkılışı: Günümüzde sosyal nitelikli ahlâki sorunların başında hiç şüphesiz aile yapısında meydana gelen değişimler gelmektedir. Aile yapısında meydana gelen değişimlerin başında ise boşanma olaylarındaki astronomik artışlar gelmektedir. İkinci önemli değişiklik, ailenin tek üye tarafından idare edilmeye başlanmasıdır. Normalde anne, baba ve çocuklardan oluşan ve bir arada yaşayan aileler, artık ya anne ve çocuklar ya da baba ve çocuklar olmak üzere tek üye tarafından idare edilmektedirler. Bunun da nedeni ya yüksek orandaki boşanma olayları ya da hiç evlenmemiş olan annelerdir.

Yabancılaşma sıkıntısı: Günümüz insanların en önemli sorunlarından bir tanesi de onların topluma yabancılaşmasıdır. Her ne kadar oran olarak gençlerin belki önemli bir kısmı, kendi kimlikleri, toplum ya da her ikisiyle bir sorunları olmasa bile, önemli sayılacak bir kısmının da ya kendileriyle ya toplumla, ya da her ikisiyle bir uyumsuzluk içinde yaşadığı araştırmaların ortaya koyduğu bir gerçektir. Bu tür gençlik, dışlanmışlık hissiyle ve stresle başa çıkma noktasında çalışırken, davranışsal bir yabancılaşma çekmektedir. Bir kimlik arayışı içine girmekte ve birey olarak bir kabullenme ve onay yollarını araştırmaktadır.

3- Küresel Nitelikli Ahlâki Sorunlar

Ekolojik Denge ve Çevre Kirliliğinin Ürkütücü Boyutlara Ulaşması: Dünyadaki endüstri kuruluşları başta kanser ve diğer kronik hastalıklara neden olmak üzere, her yıl iki milyar kilogramdan fazla 36 kimyasal atık madde ortaya çıkarmaktadır. Bunun sonucu olarak, içme sularının yarısından fazlasında toksik kimyasal maddelere rastlanmaktadır. Tüm bu olaylar, atmosfer tabakasının da ısınması neticesinde, ileride ekolojik dengede ciddi sorunların yaşanacağını ortaya koymaktadır. Bilindiği gibi bir kişi altı dakikadan fazla nefes almadan duramaz. Oysa yılda sadece ABD’de 140 milyon tondan fazla kirli hava atılmaktadır. Bu da başta ozon tabakası olmak üzere, gelecekte tüm yaşayan varlıkların hayatlarını tehdit edici bir boyuta ulaşmaktadır. Tüm bu endüstriyel gelişmeler ve insanların ihmali sonucu, dünyadaki kirlenmenin %50’si son 33 yılda (1960’tan sonra) meydana gelmiş durumdadır. Diğer bir ifadeyle M.Ö. dönemle 1960 arasında oluşan kirlenme, 1960 ile 1995 arasında meydana gelen kirlenmeden daha azdır. Bu kirlenmeler sonucu son 100 yılda yaklaşık 30 bin bitki türünün hemen hemen hepsi yok olmuştur.

Savaş, Çatışma ve Anarşinin Tahribatları: İnsanoğlunun başvurduğu en organizeli ve en yıkıcı bir şiddet şekli olan savaş, maalesef insanoğlunun tarih boyunca ayrılmaz bir parçası olmuş ve günümüzde ise hem yaygınlaşması hem de etkisi açısından zirveye ulaşmıştır. Bilim adamları, 1480 ile 1940 yılları arasında geçen 460 yılda 244 önemli savaş yapılırken, sadece İkinci Dünya Savaşı’ndan bu tarafa (1993 yılına kadar) 149 savaşın yapıldığını saptamışlardır. Bu savaşların sonucu olarak, sadece on altıncı yüzyıldan bu tarafa 142 milyon insan ölmüş bulunmaktadır. Bu sayının 108 milyonu yahut %75’i yirminci asırda meydana gelen savaşlara ait rakamlardır. Toplam olarak William Eckhardt’in hesaplamasına göre, M.Ö. 3000’den beri tüm savaşlardaki ölümlerin %73’ü yirminci yüzyılda yaşanmıştır. Ayrıca bu doğrudan savaşla ilgili ölümlerin ötesinde, 40 milyon insan da savaş ya da savaş bağlantılı açlık ve hastalıklar sonucu ölmek zorunda kalmışlardır. Yirminci asırda meydana gelen savaşların diğer önemli bir özelliği de, bu çatışma ve ölümlerin büyük oranının gelişmekte olan ülkelerde olmasıdır. Örneğin; 1945’ten 1993 yılına kadar meydana gelen çatışmaların %92’si gelişmekte olan ülkelerde çıkarılmıştır. Tüm bu gelişmelerden dolayı geçen yüzyıl “barışı öldüren yüzyıl olarak” anılmaktadır.

Sosyo-Ekonomik Adaletsizliklerin Çoğalması: Bilindiği gibi tarih, tabiatı itibarıyla istikrarlı dönemlere şahit olduğu kadar, değişikliklere, ekonomik ve sosyal krizlere de şahit olmuştur. Ancak Meksikalı sosyal bilimci Velaquez’in belirttiği gibi, *“Bugünün krizi önceki dönemlerinkinden çok farklıdır; ve daha yıkıcı özellikler taşımaktadır. Zira bugünkü krizler küresel çaptadır, hızla yayılmaktadır ve büyük felaketlere zemin hazırlamaktadır.”*

Gerçekten de dünyamız geçmişe oranla pek çok alanda büyük ilerlemeler kaydetmesine rağmen, böylesine ekonomik bir baskı, dengesiz bir dağılım ve yoksulluk hiç yaşanmamıştır. Zira geçmiş yüzyıllarda tüm dünya ülkeleri arasında belli bir ekonomik denge söz konusuydu. Fernand Braudel'in hesaplamasına göre, 1800'lü yıllarda, Batı Avrupa'da kişi başına düşen milli gelir 213 dolar, Kuzey Amerika'da 266 dolar ve şimdi Üçüncü Dünya Ülkeleri olarak bilinen ülkelerde ise 200 dolardı. Kısacası iki asır öncesinde, hayat standartları dünyanın aşağı yukarı her tarafında aynı iken, (200 dolar civarında), şimdi gelişmiş ülkelerle geri kalmış ülkeler arasındaki fark o boyutlara ulaşmıştır ki, kıyaslama yapmak bile imkânsızdır. Zira iki asır önce ülkeler arasındaki ekonomik fark, sadece birkaç kat iken, bugün bu oran 272 kata kadar çıkmıştır.

Sonuç olarak şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, Dinden ve manevi disiplinden uzaklaşma sonucu dünyada yaygın bir şekilde mevcut olan açlık, yoksulluk, cahillik ve sağlık sorunları kaynak yetersizliğinden dolayı değil, aksine bu kaynakların yanlış yerlerde ve adil olmayan bir şekilde dağıtımından kaynaklanmaktadır. Küresel olarak konuşursak, eğer dünya devletleri askeri güçlerini arttırmada gösterdikleri ciddiyetin birazını, dünya barışı ve huzuru için göstereceklerdi, her türlü vahşet, çatışma ve savaşlardan korunmayı sağlamış olabilecekleri gibi, sağlık, eğitim, barınma, açlık ve çevre gibi sorunları da büyük ölçüde çözmüş olacaktı. İsveç Barış Araştırmaları Enstitüsü'nün (SIPRI) hesaplarına göre, silahlanmaya harcanan paranın her yıl yalnızca %10'u ayrılrsa, sekiz yıl içinde dünyada, beslenme, barınma, eğitim ve sağlık sorunları ortadan kalkacaktı. Yine barış için yılda yapılacak küçük bir harcama (20-30 milyar dolar) belki küresel savaş ve barış dengesinde müthiş bir fark oluşturacaktı. Ancak 1995 yılında Birleşmiş Milletlerin dünya barışı gayretleri için harcadığı para sadece 3,36 milyar dolardı ki, bu rakam küresel askeri harcamaların yüzde birinin yarısından daha azdı.

Ve bütün bunların temelinde Hak Dinden ve manevi-uhrevi disiplinden uzaklaşma yatmaktaydı. Bu nedenle bir Adil Düzen devrimine acilen ihtiyaç vardı... Hâlâ Din düşmanlığı yapanlar ve İslam'ı toplum hayatından dışlamaya çalışanlar, dünyadaki tüm haksızlık ve ahlâksızlıkların suç ortaklarıydı.

[1] Bak: “Hikayesini Arayan Gelecek” Sh. 295-302

[2] Değerlendirilmesi için bkz. Aclunî, İsmail b. Muhammed el-Cerrahî (v. 1167/1754)

[3] Zilzal, 7-8

[4] Bakara, 275

[5] Doç. Dr. A. Ünalın. Günahların Sosyo Ekonomik Yapıya Etkileri

[6] Prof. Recep Kaymakcan – Değer Kavramı ve Gençlerin Dini Arayışları